

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 7 April 1881, kl. 3 e. m.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, i anledning af motion om ändring af §§ 87 och 88 samt upphäfvande eller ändring af § 114 Regeringsformen.

Sedan Herr *A. P. Lind* uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet öfverlemnad motion, N:o 95, gjort framställning om upphäfvande af Kongl. Förordningen den 16 November 1863 angående allmänt kyrkomöte, så har Herr Lind uti motionen N:o 167, hvilken Konstitutions-Utskottet fått till behandling emottaga, anført, att en följd af förstnämnda motions framgång vore, att vissa paragrafer i grundlagen borde delvis undergå förändring; att ofvan berörda Kongl. Förordning visserligen kunde upphävas, utan att ändring i grundlagen ovilkorligen behöfde försiggå, men att på samma gång en del bestämmelser i §§ 87, 88 och 114 Regeringsformen blefve af intet värde, samt att det vore en oegentlighet, att något skulle i grundlagen kvarstå, som saknade all betydelse, med anledning hvaraf motionären, under åberopande af de skäl, som funnes anförda i motionen N:o 95, påyrkat nedanstående ändringar uti nyss omförmälda paragrafer i Regeringsformen, nemligen

“att från 87 § 2 mom. utgå orden: “dock att dervid erfordras samtycke jemväl af allmänt kyrkomöte;“

från 88 § uteslutes: “så ock om förklaring angår ämne, som till kyrkolag hörer, af det allmänna kyrkomöte, som efter förklaringens meddelande först hålles;“

samt att 114 § — som från och med 1809 förorsakat så många tvister och obehag både inom och utom representationen; som vill särskilja folket i olika

klasser; som ställer oss ett långt stycke efter våra norska bröder, hvilka sedan 1814 äro ett folk utan klassifikationer — helt enkelt måtte utgå, emedan den ej det ringaste är för vårt samhällslif lämplig eller på detsamma tillämplig;“ hvarförutan motionären hemställer, att, om Konstitutions-Utskottet ej skulle finna nödigt, att § 114 Regeringsformen i dess helhet utginge, den del deraf måtte förklaras ogiltig, som handlade om kyrkomötets veto.

Sedan Lag-Utskottet uti Utlåtande den 26 nästlidne Mars på anförda skäl afstyrkt bifall till först nämnda motion om upphäfvande af Kongl. Förordningen angående allmänt kyrkomöte af den 16 November 1863, så har, enligt Konstitutions-Utskottet från Riksdagens Kamrar tillhandakomna protokollsutdrag, berörda hemställan blifvit af Riksdagen godkänd. Den förutsättning, hvarunder motionären framställt sitt förslag om vissa ändringar i §§ 87, 88 och 114 Regeringsformen, så vidt de handla om allmänt kyrkomöte, har sålunda förfallit; och som Konstitutions-Utskottet ansett sig icke böra förorda motionärens framställning i hvad den afser de i samband med kyrkomötesinstitutionens upphäfvande ifrågasatta ändringar af nyss nämnda grundlagsparagrafer, samt Konstitutions-Utskottet icke heller funnit anledning förekomma att understödja sagda framställning om undanrödjande af hvad § 114 Regeringsformen i öfrigt innehåller rörande de forna Riksståndens privilegier, förmåner, rättigheter och friheter, hemställer Utskottet, att Herr Linds ifrågavarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 7 April 1881.

På Utskottets vägnar:

Magnus Hallenborg.

Reservationer:

af Herrar *Jönsson, Carlsson, Johnsson, Norén, Borg och Svensén.*